

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-054

Namens appellant is zijn vereniging in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 86155 op de klacht van de Regio Midwest van de KNZB:

Datum: 23 november 2018

Sanctie: met ingang van 24 november 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 8 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd, alsmede 2 wedstrijden voorwaardelijk, met een proeftijd van 1 jaar, ingaande op de dag dat de onvoorwaardelijke straf beëindigd is.

Overweging: slaan, trappen en elleboogstoot (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd: Oceanus CJ1 – De Dolfijn CJ1 d.d. 17 november 2018.

Aan appellant is per 30 november 2018 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 7 januari 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift, opgesteld namens appellant door de voorzitter van De Dolfijn, de heer K., en aanvullende verklaringen van de scheidsrechters H. en L.
3. Uit hetgeen de Commissie ter kennis is gekomen, blijkt dat appellant ten laste wordt gelegd dat hij, nadat scheidsrechter H. een overtreding tegen hem had gefloten, zijn tegenstander achtereenvolgens een elleboogstoot boven water gaf, daarna boven water trapte en bij het wegzwemmen een slaande beweging maakte naar die tegenstander. Zij rapporteert over hetgeen daar aan voor af ging in het Tuchtrapport als volgt:

“Blauw had balbezit. Wit 5 en Blauw 3 waren aan het duwen en trekken voor positie. Waarna wit een vrije bal kreeg. Direct daarna hadden Blauw 3 en Wit 5 een woordenwisseling. Waarna ik direct floot en bij het fluiten keek Blauw 3 naar me. Waarna hij als nog zijn overtreding deed”

In het namens appellant door de coach van zijn team ingediende verweerschrift voor de Tuchtcommissie staat voor zover van belang:

“Zoals scheidsrechter H. geschreven heeft dat appellant een elleboogstoot heeft uitgedeeld is door mij niet waargenomen vanaf de kant, maar vooraf werd appellant fysiek aangepakt wat niet bestraft werd door H. en dit had kunnen voorkomen, terwijl ze de situatie afwachtte. En appellant zichzelf moest beschermen.

Echter, het is niet goed om iemand te slaan. Appellant wil zich daarom nogmaals verontschuldigen voor zijn gedrag.”

Namens appellant schrijft de heer K. in het beroepschrift over het gebeurde:

“Appellant heeft gisteravond ook wederom aangegeven dat hij niet geslagen heeft en ook deze intentie absoluut niet heeft, maar wel met zijn Italiaanse temperament zijn tegenstander ‘vervloekt’ heeft en een klap/slag op het water (en beslist geen elleboogstoot) heeft gegeven uit pure frustratie omdat hijzelf tijdens een actie met de

tegenstander (wit 5) hard door hem in zijn kruis werd gepakt. Het was een klap/slag op het water zonder de intentie om de tegenstander hierbij te raken.”

en

“Appellant geeft duidelijk aan hij tijdens de wedstrijd heel vaak en ook onnodig fysiek is aangevallen door de directe tegenstander (ook als de bal niet in de buurt was) en ook gaf hij aan dat hij al een keer met handgebaren naar de scheidsrechter probeerde duidelijk te maken dat hij steeds werd vastgepakt op plaatsen waar een jongen dat absoluut niet prettig vindt. Hij kreeg hiervoor een U20 toegekend. Het nare gedrag van de tegenstander heeft hem ontzettend boos maar ook machteloos gemaakt. Appellant gaf aan dat de vrouwelijke scheidsrechter die hem uiteindelijk ook de UMV4 gaf, heel veel floot, veel uitsluitingen gaf en ook zeker een vijftal keren de bal opvroeg en naar de andere scheidsrechter liep aan de overkant van het bad.”

In het beroepschrift schrijft de heer K. verder dat appellant tot september 2017 met zijn ouders in Rome heeft gewoond en sinds het seizoen 2017-2018 waterpolo speelt in Nederland. Hij heeft moeten vechten om zijn draai te vinden in ons land, omdat de verhuizing een hoop nieuwe avonturen meebracht. Appellant is een 13 jarige jongen, die ook nog eens klein van stuk is en die in het in het water moet opnemen tegen veelal fysiek aanzienlijk sterkere tegenstanders. De heer K. vraagt om heroverweging van de zware straf en in de strafmaat ook rekening te houden met de jeugdige leeftijd van appellant.

4. Scheidsrechter H. gaat in haar aanvullende verklaring in op zowel het verweer- als beroepschrift. Zij stelt dat het door de coach van De Dolfijn niet kunnen dan wel hebben waargenomen van de elleboogstoot niet vreemd is, daar het een vrij breed bad is en de coach zich op het moment van de overtreding aan de overkant van het bad bevond. Zij herhaalt, dat appellant haar na de overtreding heeft aangekeken, zag dat de overtreding tegen hem was gefloten en vervolgens de overtredingen beging, zoals vermeld in het Tuchtrapport, zijnde een elleboogstoot/slag en trap boven water. Na de wedstrijd heeft appellant samen met zijn coach zijn excuses aangeboden.

Scheidsrechter L. heeft het voorval dat geleid heeft tot de UMV4 niet gezien. Het voorval vond, schrijft hij, plaats onder de neus van mevrouw H. en ze vertelde direct aan hem dat er reactief was geslagen. De heer L. stelt dat hij zich voor kan tellen dat appellant gefrustreerd was en ook hij vindt 8 wedstrijden een hele forse straf.

5. De Commissie van Beroep zijn geen feiten en omstandigheden bekend geworden op basis waarvan aan de waarneming en verklaringen van scheidsrechter H. zou moeten worden getwijfeld. De Commissie overweegt dat voor haar is komen vast te staan, dat appellant zijn tegenstander, reactief na een duw- en trekpartij op de midvoor-/midachterplaats en een woordenwisseling met die tegenstander, bewust achtereenvolgens een elleboogstoot boven water gaf, daarna boven water trapte en bij het wegzwemmen een slaande beweging maakte naar de bewuste tegenstander. Dat rechtvaardigt een zware sanctie, maar de Commissie van Beroep wil bij de bepaling er van wel de zeer jeugdige leeftijd van appellant (13 jaar), de spelende aanpassingsproblematiek en de impact die deze tuchtzaak op appellant heeft in haar oordeel betrekken. De Commissie vindt alles afwegende hier een straf van 4 wedstrijden onvoorwaardelijk en 2 wedstrijden voorwaardelijk passend. Overigens heeft de Commissie begrepen dat appellant door een taalprobleem, ondanks de hem per 30 november 2018 verleende opschorting, de wedstrijden van zijn team van 1 en 8 december 2018 niet heeft meegespeeld. De Commissie van Beroep is van mening dat beide wedstrijden ondanks de verleende opschorting toch in mindering dienen te strekken op de hem opgelegde straf. Derhalve zal hij, nadat de schorsing is opgeheven, nog 2 wedstrijden niet voor zijn team mogen uitkomen.

De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 23 november 2018.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 24 november 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijd moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en jeugd.

De niet gespeelde wedstrijden van 1 en 8 december 2018 wedstrijden dienen verrekend te worden.

- c) De Commissie van Beroep ontzegt appellant voorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode, waarin de ploeg, waarin hij staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, met een proeftijd van 1 jaar, ingaande op de dag dat de onvoorwaardelijke straf is beëindigd.
- d) De opschorting van de straf komt per 23 januari 2019 te vervallen.
- e) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging De Dolfijn te belasten.

Nieuwegein, 17 januari 2019

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter

mr. F.W. Drost, lid

mr. R.W. Brouwer, secretaris